

BASINDA FOTOĞRAFİN KULLANIMI

Özer KANBUROĞLU*

Using of photograph in the press

Human being tries to use the photography as a proof approximately for 173 years. Moreover, we use this power of expression in press approximately for a century also. But it is effective... A serious reality against us. The reality is that you can effect great amount of people by using the language of photography and its technology. In visual meaning, we can say that, the method that have been using for a century is gradually getting lose importance but it is still protecting its efficiency and persuasiveness a little.

While the photojournalists were being worked on against big amount of salaries by the managers of the newspapers in the years of the development of photojournalism, to see this very different today is the most tragic side of the situation. The job of photojournalism has been doing by the most inexperienced persons in the Media Plaza's. We could not expect a picture which is create an international interaction by giving them a camera and saying that " take the picture when you frame the evidence ".

Willingly and un willingly, the importance of the situation is thought a question to us. How can we correct this ? It reminds us "TV" as an answer. Nevertheless, this determination is not completely right, because of the visual effects of TV, we don't have any objection right to this. But we are still not being noticed that there is a difference between the two technologies. That offrence close to each of their gap. What is difference between of them ? Photography is being formed by the stable image, television is being formed by moving image.

The photography has an advantage in that case. It gives you a chance to examine the picture for minutes and sometimes for hours.

* Öğr.Gör., Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Fotoğraf Bölümü

Could a television gain you that kind of advantage ? Of Course it could not. I am sure that, the Photography which has been kept on it's authority for 173 years, will continue to effect to the people as long as world alive. May bee it will overthrow a goverment, may be it will stop a war, may be sometimes it will cause a war but it will never die out.

Basında Fotoğrafın Kullanımı

Fransız bilimadamı Joseph Nicephore NİEPCE 1826 yılında, ilk kez evinin penceresinden karşısındaki manzarayı bir çinko levhaya monte ettiğinde, bu buluşunun bu kadar büyük bir etki yapacağını tahmin edememişti. Fakat yine bir Fransız olan, ressam Delachore'nin "Bugünden sonra ressamlık öldü, artık fotoğraf onun yerine geçti" diyerek buluşun ne kadar önemli olduğunu altını çizmişti. Ancak, resim sanatı tabiki Delaroche'nin dediği gibi ölmedi. İzlenimci tavrı fotoğrafa bırakarak kendine yeni akımlar (ekspresyonizm, sembolizm, romantizm, dadaizm, futurizm, popart post modernizm v.b.) bularak mevcudiyetini sürdürdü. Bu arada fotoğraf ne yaptı ? Burada asıl önemli olan fotoğrafın resimden aldığı bu kulvarı nasıl değerlendirdiğidir.

İlk önceleri sistemin çok pahalı olması nedeniyle sadece üst gelir guruplarına hitabeden fotoğraf, daha sonra Amerikalı mucit (gerçek mesleği bankacılıktır) George Eastman KODAK'ın ilginç buluşları ile ucuzlayarak geniş halk tabanına yayıldı. Özellikle KODAK'ın selüloz tabanlı filmleri ile birlikte, kutu kameralarının seri üretimine başlamasıyla fotoğraf hızla yayıldı. 1888 yılında başlayan bu fotoğrafın daha geniş kitlelere yayılması adı konulmayan bir mesleğin ortaya çıkmasına sebep oldu. Bu da "Foto Muhabirliği" ya da diğer ismi ile "Haber Fotoğrafçılığı" idi.

İlk foto muhabirlerinin fotoğrafları bir müddet olaylarla paralel gitti ve tek tek kullanıldı. Daha sonra ropörtaj fikri ortaya çıkınca yazılarla birlikte seri halde fotoğraflar da kullanılmaya başlandı. Bu foto muhabirleri ilk magazin fotoğrafçıları olarak o devirde basının en tarihi dökümanlarını topladılar. 1936 yılına kadar foto muhabirlerini olayların yanında olayları doğrulayıcı şahıslar olarak görüyoruz. Fransa'da yayınlanan L'İllustration dergisi bu konuya ait 20. yüzyılın başlangıcının en canlı örneğidir. Tam manasıyla ropörtaj, yani magazin foto muhabirliği ancak Henry R. LUCE'ün 1936 senesinde yayım hayatına giren LIFE dergisiyle başlar.

LUCE, sanat fotoğrafı yolu ile olayların dışında kalan, fakat okuyucuyu en az olaylar kadar ilgilendiren daha başka olaylarında dergisinde ana unsur olarak kullanmaya başladı. Bu yeni foto muhabirliği tarzında, fotojurnalizm sanat ile bileşiyordu.

Çok ilginçtir LİFE'nin ilk sayısı 466.000. sattı. Ve böylece foto muhabirliğinin gelişimi başlamış oldu. İlk önceleri sadece bir anı anlatmak için yararlanılan fotoğraf, daha sonra yazılı basının vazgeçemediği araçlardan biri oldu. Kimi zaman bir haberden daha büyük etki yarattı. Hükümetleri devirdi, ülkeler arasındaki ilişkileri düzeltti ya da bozdu.

Bu önemli etkinin 80'lere kadar büyük bir ivme kazanarak sürdüğünü bu tarihten sonra ise bu ivmenin televizyonun yaygınlaşmasından sonra durarak aşağıya doğru indiğini görüyoruz.

Dünya Basınında Çıkan Fotoğrafların Uluslararası Etkileri

Dünya basınında çıkan fotoğrafların uluslararası etkilişimleri televizyona rağmen vardır. Özellikle televizyonun bu kadar yaygın olmadığı 30, 40, 50, yıllarda özellikle fotoğraftan çok yararlanılmıştı. Sözümlü ettiğimiz yılların özellikle dünya ya da bölgesel savaşların yoğun olduğu döneme rastlaması nedeniyle özellikle savaş fotoğraflarının etkisi geniş bir kitle tarafından çok iyi algılanmaktaydı. Bazen bir fotoğraf yüzünden hükümetler politika ve tutumlarını değiştirmek zorunda kalıyorlardı. Bu bazen fakirliğin yer aldığı bir fotoğraf olabiliyor, bazen de bir savaş estantanesi olabiliyordu.

Bu gelişmeler sadece savaşlar için olmuyordu. Hindenburg zeplini yangınında olduğu gibi bazen insanlık için çok önemli sayılacak bir buluş, bir fotoğrafın etkisinden dolayı askıya alınabiliyordu. Fotoğrafın bu gücünün televizyonun yaygınlaşması ile azaldığını hissediyoruz. Savaşların ve her türlü olayların neredeyse uzaydan rahatlıkla izlenebildiği bir çağda artık fotoğraf başka mesajlar vermek için kullanılmaktadır.

Fotoğrafın Kitle İletişimindeki Önemi

Teknolojinin gelişmesiyle birlikte, görsel alanda iletişimin büyük bir bölümünü fotoğraf üstlenmiştir. Fotoğraf diyoruz çünkü fotoğrafın bulunuşu resim sanatında bir duraksamaya yolaçmasına karşın, kendi alanında teknolojik gelişmelere önyak olmuştur. Kitle iletişimdeki en etkili araçların hemen hemen hepsinde fotoğraf

kullanılmaktadır. Ulusların 4. kuvvet olarak tanımladıkları basın yayın, yalnızca yazıya dayalı olabildiği gibi, artık fotoğraf kullanılmayan gazete ya da haber hemen hemen pek nadir rastlanmaktadır. Bazı yazılar vardırki fotoğrafla süslenmesi yazının içeriğine uygun fotoğrafın kullanılması anlatılmak istenen konunun değerini bir kat daha arttırmakta ve beyinlerde daha uzun bir süre kalmasını sağlamaktadır. Hele bu işi yüzbinlerce insana ulaşan gazeteler çerçevesinde söz konusu olursa fotoğrafın önemi iyice belirginleşmektedir. Fotoğrafın kitle iletişimindeki öneminin bir başka nedeni de, fotoğrafın nesnelere aslına en uygun kalarak anlatan bir araç olmasındandır. Bir tabloda ressam hiç bir zaman fotoğraftaki gibi renk tonlarını ve derinliği veremeyecektir.

Bir yontucu hiçbir yontusunda yaşlı insanların yüz hatlarını, tel tel sakalını işleyemeyecektir. Fotoğrafçının dışındaki sanatçı-lar kendi sanat alanlarında fotoğraf kadar ayrıntılara inememekteler. Fakat fotoğraf sanatı diğer sanat dallarını en ince ayrıntılarına kadar fotoğrafladığı gibi insanın gözle göremedikleri de fotoğraflamak olanağına sahiptir. Düşününki yıllarca üzerinde tartışılan kanser virüsü, veya Mars gezegeni ya da herhangi birşey şu ya da bu teknoloji kullanılarak ancak fotografik bir disiplinle insanlara anlatılabilmektedir.

Fotoğraf bir iletişim aracı olarak kullanıldığı zaman, rengi, içeriği ve kadraji en önemli unsurlar olmaktadır. Konuya aykırı bir fotoğraf kullanıldığında iletişim yerine antipati doğurabilmekte, renk sapması olan bir fotoğraf o güzel yerleri bize sıradanmış gibi gösterebilmekte, yanlış kadrajlanmış bir fotoğraf ise bizi yanlış gözleme itebilecektir.

Basında Çıkan Fotoğraflar Uluslararası İlişkileri Nasıl Etkiler ?

Fotoğraf diğer sanat dallarına oranla daha yeni olmasına rağmen kendi alanında klasik denilecek eserler vermiştir. Öyle fotoğraflar vardır ki yıllarca anımsanacaktır. Vietnam savaşı sırasında bir Vietnamlı subayın bir başka Vietnamlının sakağına tabahca dayarken çekilmiş fotoğrafı, 2.Dünyü Savaşı sırasında Nazilerin yaptığı bir aramada silahlardan korkup ellerine kaldıran küçük bir çocuğun fotoğrafı ya da Hiroşima'ya atılan Atom Bombasının çekilen fotoğrafı.

Elbetteki bütün insanlar bu fotoğraflardan aynı sonucu çıkaracak ya da aynı şeyi algılayacak değiller. Ama bu fotoğraflar hangi amaçla çekilmiş olursa olsunlar, en azından bunları seyreden insanlar

savaşa karşı bir antipati duyacaklardır. Bu fotoğraflar zaman zaman kişiler üzerinde savaş ve insan öldürme alehtarlığına varacak kadar yoğun iletişim bir taşıyabilirler.

Bir fotoğraf bazen bir slogandan, bir romandan ya da resimden daha fazla anlatım gücüne sahip olabilir. Bu nedenle, fotoğraf bir kitle iletişim aracı olarak bilinçli kullanıldığında amacına ulaşmaktadır. Hem de öyle pek serüven katetmeden. Çünkü, bilinçli yapılan fotoğraf amacı belirlenmiyen gerçekliğin kağıt üzerindeki bir parçası değildir?

Dünya Basınında Çıkan Fotoğrafların Çekilmesi ve Dağıtılmasında Rol Oynayan Ajanslar

Dünyadaki iletişim ağında görev yerleri belli olan haber ajansları, çoğunlukla haber ve görüntü geçerler. Ancak bazı ajanslar sadece fotoğraf amaçlı olarak çalışırlar. Dünyanın çeşitli bölgelerindeki herhangi bir haberden anında haber alarak o bölgedeki ya da o bölgeye en yakın bölgedeki anlaşmalı olduğu fotoğrafçıyı harekete geçirerek kısa zamanda tüm haber merkezlerine fotoğraf geçmeye başlarlar. Bu ajanslar, haber amaçlı ajanslar kadar çok sayıda değildir.

Dünyada bu amaçla çalışan ciddi kurumların sayısı bir elin parmakları ile sayılacak kadar azdır. Bunlar MAGNUM PHOTOS, BLACKSTAR, SİPA PRESS VE SYGMA PHOTO' dur.

Magnum Photos

İkinci dünya savaşı sonrasında geride sadece kan, göz yaşı ve yıkık şehirler kalmıştır. Yaşam devam etmektedir. Ancak bu geride kalanlar hakkında insanların tepkisi nedir? Bu soruların cevaplarının peşinde koşan dört fotoğrafçı Henri Cartier - Bresson, Robert Capa, David Seymour ve Gerge Rodger savaştan iki yıl sonra bugün dünyanın en saygın fotoğraf ajanslarından biri olan Magnum Photos'u kurdular.

Aynı çatı altında hem profesyonel, hemde bir üyelik kulübü barındırmayı amaçlıyorlardı. Magnum fotoğrafçıları bir sanatçı, bir insan, bir muhabir olarak birbirinden bağımsız olarak objektif bir göz ile gördüklerini fotoğraf karesine yerleştiriyorlardı. İlk kez 1947 yılının Nisan ayında New York Modern Sanatlar Müzesi'nin restoranında toplantılarını yapan Magnum kurucularının dördü de savaş sırasında duygusal ve fiziksel sarsıntılar yaşamıştı. Bergen-Belsen'in kurtuluşu ve hava saldırısı fotoğrafları ile ünlenen Rodger, Burma'da Japonlar'ın elinden kurtulmak için bambu ormanlarında 300 mil yürümek zorunda kalmış, kendini toplama kamplarında "ölülerin etkiliyici

kompozisyonları içine yerleştirme" uğraşıyla başbaşa bulduktan sonra, savaş fotoğrafçılığını sonsuza dek bırakmıştı. Cartier-Bresson ise savaşın büyük bir kısmını Almanların elinde esir olarak geçirmiş ve üçüncü denemesinde kaçmayı başararak Fransız Direniş Örgütü'ne sığınmıştır.

Polonya doğumlu olan David Seymour'un ailesini Naziler öldürmüş ve İspanyol iç savaşından itibaren ismi savaş fotoğrafçılığı ile anılan Macar Capa, Müttefiklerin 6 Haziran 1944 günü Kuzey Fransa'ya yaptıkları çıkarmanın sembolü haline gelen o bulanık fotoğrafları çekmiştir. İlk başlarda Paris ve New York'taiki bürosu bulunan yakın zamanlarda bunlara Londra ve Tokyo bürolarını ekleyen ajans pratikteki geleneksel uygulamalardan iki noktada ayrılıyordu.

Yardımcı kurucular Maria Gisner ve Rita Vandiert de dahil olmak üzere tüm kurucular ajans bünyesindeki fotoğrafçıları yönetmek yerine onlara destek oluyor ve fotoğrafların yayın haklarını dergiler değil fotoğrafçılar ellerinde bulunduruyordu.

Bu uygulamaya göre bir fotoğrafçı herhangi bir yerdeki kıtlığı fotoğrafladığında bunu LİFE dergisinde yayınlatabiliyor, ajans aynı fotoğrafı başka dergilere satabiliyor ve fotoğrafçının kendi özel projeleri de olsa gelecek projelerine destek olmak üzere fotoğrafçıya yayın ücreti ödüyordu.

O dönemde fotoğrafçıların önemli bir avantajı vardı. Televizyon henüz yaygın bir iletişim aracı haline gelmemiş ve dünyanın büyük bir kısmı fotoğrafçılar tarafından görüntülenmemişti. Bunun farkında olan fotoğrafçılar istedikleri yere gidiyor.ve buralarda çektikleri fotoğraflar dergiler tarafından kapışılıyordu. George Rodger o günlerden 45 yıl sonra bile savaş sonrasında Afrika'ya yapmış olduğu bir geziye ait fotoğraflardan ayda ortalama bir satış gerçekleşiyordu.

Magnum kurucuları ve onları takip eden fotoğrafçılar fotoğrafçının misyonunun çağının olaylarını formüle edilmiş şekillerde kaydetmekten öte bir şey olması gerektiğine inanıyorlardı. Robert Capa, kötü bir fotoğrafı, yeterince yakın olmamasına bağlar. Magnum fotoğrafçıları her zaman fotoğrafladıkları olay veya kişilere yakın olmuşlardır. Açlık çeken insanların çatlamış derilerine ve derilerinden sızan yaralara; Amerikan ordusunun hırslayan köpeğinin azı dişlerine; inançlarına karşı gelmemek için yüzünü kapayan Faslı kadına yakın oldukları gibi.

İspanyol iç savaşında çektiği empatik fotoğraflarla ünlenen Capa, hem savaşın kendisini hem de savaşın asker ve siviller üzerindeki kalıcı etkisini o kadar ustaca fotoğraflamıştı ki; 1938 yılında, 25 yaşına

girmek üzereyken, Time dergisi tarafından başlıca amaçları biraraya getirdikleri gerçekleri kameralarıyla anlatmaya çalışan yaklaşık yarım düzine fotoğrafçı arasında gösterilmişti. Öte yandan Cartier-Bresson'un daha farklı bir bakış açısı vardı; kendi tanımlamasıyla "gözle görülen maddelerin organik koordinasyonu", yani birbirinden kopuk anlar arasında görsel bir tutarlılık bulma peşinde koşuyordu. Bir öykü anlatmaktan sakınan ve görsel bir geometriyi barındıran Cartier-Bresson fotoğrafları, ait oldukları bütünü görmenin yakınlık ve karmaşasını vurguluyordu.

İsvç doğumlu Werner Bischof ve Avusturyalı fotoğrafçı Ernst Haas, kurucularından sonraki ilk Magnum üyeleri oluyorlardı. Heriki fotoğrafçının da muhabirin rolü ile ilgili problemleri vardı. Hindistan'da yaşanan kıtlık üzerine yaptığı çalışmaların medyanın ilgisizliğiyle karşılaşması üzerine düş kırıklığına uğruyordu. Haas ise, kısa bir süre Avrupa'da savaş sonrası yaşanan tahribat konulu çalışmalar yaptıktan sonra, renk ve hareket konuları üzerinde yoğunlaşıyor; vitrinler kaldırılmı ve yansımalar gibi detaylar ve palak soyut, yarı saydam renkle görüntüler peşinde koşuyordu.

Haas 1960 yılında yayımlanan bir yazısında şöyle diyordu; "Yeni şeylerin fotoğrafını çekmekle ilgilenmiyorum artık, beni sadece yeni bir gözle görmek ilgilendiriyor. Böylece bir ressamın sıkıntılarına sahip bir fotoğrafçı oluyorum, amacım ise kameranın sınırlarını bulup ona aşmak."Kuruluşunun ilk beş yılında Magnum'a Eva Arnold, Burt Glinn, Erich Hartmann, Erich Lessing, March Riboud, Dennis Stock ve Keyn Taconis gibi genç ve yetenekli bir çok fotoğrafçı daha katılıyordu. Riboud yaşam boyu sürdürdüğü yolculuklarının ilkinde Çin'e giderken, Arnold, siyah müslümanların fotoğraflarından bir seri oluşturur.Taconis'de Cezayir Bağımsızlık savaşı'nı fotoğraflıyordu. Magnum'un ilk on yılında kuruculardan Robert Capa ve David Seymour'un yanısıra Werner Bischof'un beklenmedik ölümleri, ajansı tam anlamıyla bir karışıklığa sürüklüyordu. Kimilerine göre bu noktadan sonra Magnum'un devam etmesi ajansın geri kalan üyelerinin arkadaşlarının ölümlerine duydukları saygıdan kaynaklanıyordu. Kısa bir süre sonra Rene Burri, Cornell Capa, Elliot Erwitt ve İgne Morath'da Magnum üyeleri arasına yerlerini alıyorlardı. Ajansın hızlı büyümesinin, yanlış yollara sapılabileceği endişesini uyandırması üzerine Cartier Bresson 1962 yılında tüm Magnum fotoğrafçıları seslendiği o unutulmaz memosunda dünya üzerindeki görevlerini şöyle hatırlatıyordu. "Herkes hatırlatmak istiyorum ki; Magnum kabiliyet ve yorumlamalarımıza dayanarak

yaşadığımız dünyaya ve çağımıza tanıklık etmemizi kolaylaştırmak hatta bizi buna mecbur etmek için kurulmuştur. Burada bu detaylara girmeyeceğim. Eğer dikkate değer bir olay gerçekleşiyorsa ve biz olayın yakınındaysak, ortaya konulmuş büyük bir para olmasa dahi, maddi rahatlık ve güvenliğimizi feda etmekten kaçınmadan, hepimiz objektiflerimizin önünde yaşanan gerçeklerle fotografik olarak yüzleşmeliyiz. Aslımıza yapacağımız bir dönüş kafalarımızı ve objektiflerimizi, etrafımızı çepeçevre saran bu yapay hayattan sıyırmamızı sağlayacaktır. Özellikle müşterilerin isteklerine bağlı kalarak yaptıklarımız karşısında hayretlerimi saklayamıyorum...."

Bresson'un bu notunu takiben birçok Magnum fotoğrafçısı bu "yapay" hayattan parlak bir şekilde yakasını sıyrıyor ve hayatın gerçeklerini keşfetmeye başlıyordu. Bruce Davidson'ın East 100th" adlı çalışması New York bloklarında yaşayan fakir insanların yaşamları üzerine yapılmış olağandışı bir meditasyon olarak değerlendiriliyor. Philip Jone Griffith'in 1971 yılında yayınladığı "Vietnam İnc." adlı kitabı Amerika'nın Vietnam politikası üzerine alaycı bir bakış açısı getiriyor ve Josef Kudelka'nın "Gypsies" adlı çalışması sadece büyüleyici portreleri ile horgörülen ve bir o kadar da korkulan bu insanlar üzerine sosyolojik bir doküman olarak beğeni topluyordu.

Davidson'un çalışması gibi her zaman toplumun gözardı ettiği gruplar üzerine yapılmış derinlemesine incelemeler, Magnum'un uzmanlaştığı alanların başında geliyordu. Martine Franck'ın yaşlılar, Leonardo Freed'in polisler ve suçlular, Jean Gaumy'nin balıkçılar ve mahkumlar, Paul Fusco'nun evsizler, Mary Ellen Mark'ın psikiyatri kliniğindeki kadınlar üzerinde yaptığı çalışmalar gibi.

Birçok Magnum fotoğrafçısı da Griffiths gibi yaşadıkları yerlerden daha uzak yerleri belgeliyordu. Ian Berry Güney Afrıkada yaşanan ırk ayrımını, Marc Ribaud Çin'i, fotoğraflıyordu. Sonuçta bu dünyanın en saygın fotoğraf ajansı kurulduğu zamanki ilkelerine hala sadık kalmakya devam ediyor adeta inat ediyor

Sipa Press

Ünlü Türk haber fotoğrafçısı Coşkun SİPAHİOĞLU tarafından kurulmuştur. Ajansın adı soyadının ilk dört harfinden oluşur. Sipahioğlu, Paris'i dünyanın fotoğrafçılık başkenti yapmak adına büyük bir adım atmıştır. İlginçtir ki; Sipa Press, Fransa magazin ve gazete pazarında, Gamma ve Sygma ile birlikte bir tekel oluşturmaktadır.

Sipahioğlu'na en çok neye değer verdiği sorulduğunda cevabı "bir fotoğraf" olmuştur. "Çünkü dünya çapında bir tane elde etmek zorlaştı" demiştir. Bilerek ya da bilmeyerek hepimiz neredeyse hep Sipa Press fotoğrafçıları tarafından çekilen fotoğraflarla karşılaşırız. Bu fazla şaşırtıcı bir şey değildir. Çünkü, Sipa dünyanın en ünlü üç ajansı içerisinde ve ünlü dergilerde yayımlanan fotoğrafları vardır.

Fotoğrafçıları başka hiçbir kimsenin yakalayamadığı fotoğrafları yakalamışlardır. Kan, gözyaşı, zafer kutlamalarına kadar... Dünyanın bütün köşelerinden hazırlanmış katı bir arşivi vardır. Özellikle haber konusunda. Sahibi ve yöneticisi Sipahioğlu, 25 senedir bu işin öncülüğünü yapmaktadır. Dünyaya farklı bir bakış açısı ile global istekleri dünyada bir numara olmuştur. Hatta Bill Gates ile neredeyse rekabete girebilecek kadar haber dalında ajanslar arasında muhteşem bilgisayar teknolojisi ile ve 2000 m2 genişliğinde ve 2000 dökümanı bulunan bir imaj bankası vardır ki; bunlar değerli koleksiyonlardır. 120 kişilik ekibi ile dünyada tarihin yazıldığı bir yerdedir. Eserleri 60 ülkeye dağıtılır ve en kaliteli dergilerde yer alır.

Ayrıca, Sipa'nın sonsuz arşivindeki bir fotoğrafa 24 saat içinde ulaşabilirsiniz. Bunlar 20 milyon dia ve baskıdan oluşur. Sipa'nın tüm başarılarının mimarı Sipahioğlu'dur. Sıcak, sempatik, uzun boylu bir centilmendir. Bilgisini sürekli genişletmeye çalışır. Hafta sonlarını dahi işinde geçirir. Eşi, Phyllis Springer Amerikan haber fotoğrafçılarından ve Sipa'nın editör'üdür.

BLACKSTAR

1935'de Amerika'da kuruldu. Dünya çapında 350 fotoğrafçı ile çalışan dünyanın en saygın fotoğraf ajansıdır. Blackstar üç bölümde oluşur. Haber fotoğrafçılığı, İsmarlama fotoğrafçılık ve Stok fotoğrafçılık. Ajans bütün fotoğrafçılarına büyük kolaylıklar sağlayan, onların tüm haklarını sonuna kadar sahip olan bu kurum basit bir acenta değildir. Bu ajansın fotoğrafçıları direkt olarak fotoğraf editörleri ve grafikerler ile birlikte ortak hareket ederek istenen fotoğrafları çekerler. Dolayısıyla ajansın mantığında koşulsuz müşteri memnuniyeti egemendir.

Ajansın kurulduğu yıllarda henüz Amerika'da haber fotoğrafçılığı henüz bilinmiyordu. Time Inc.'in kurucusu Henr Luce bu konu ile ilgilendi ise de konuyu bu ülkeye göre çok yeni bularak tereddüt etti. Black Star kurucuları ve fotoğrafları tecrübelerinden yola çıkarak Life Magazine'ye yapıcı etkiler sağladılar. Blackstar rahatlık sağlayarak Avrupa ile ilişkilere canlılık getirdi. Avrupalı fotoğrafçılar hangi

fotoğrafın değerli olabileceği, belli bir hikayeyi anlatan bir fotoğraf serisinin nasıl oluşturulacağı gibi önemli tecrübeleri edinmişlerdi. Haber fotoğrafçılığı geliştikçe olgunlaştıkça yeni fotoğraf hünnerleri geliştirdi ve özel tekniklerin gelişmesine yolaçtı. Bugün Blackstar dünyada haber fotoğrafçılığı konusunda liderliğini sürdürüyor.

Sygma Photo

Sygma fotoğraf ajansı, 1960 yılında Newyork'da kurulmuş aynı zamanda Paris'te de şubesi bulunan uluslararası saygınlığa sahip bir fotoğraf ajansıdır. Sygma Fotoğraf Ajansı'nın fotoğrafçıları dünyada yankı uyandıran dikkate değer fotoğraf hikayeleri üretirler. Dünyaya yayılmış birçok birçok yayınevi, gazete ve magazin dergileri bunları ajanstan satın alarak yayınladılar. Bu hikayeler çoğunlukla sıvık gidilmeyen keşfedilmemiş yerlere ait olanlardır.

Sygma Fotoğraf Ajansı belli periyotlar ile, ajansa bağlı olarak çalışan fotoğrafçıların o güne kadar yapmış olduğu çalışmalardan oluşan sergiler açarlar. Bu sergiler, haber fotoğrafçılığının gücünü anlatmak açısından önemlidir, ve beklenir. Bu alanda sözsahibi olan insanlarda bunu kabul ederler.

Sygma Fotoğraf Ajansı'nın haber merkezi, tamamıyla depolitize bir şekilde objektif olarak konuları işlerler. Zaten haber fotoğrafçılığının da esası budur. Bu çalışmalar genelde ajans fotoğrafçıların ortak ürünüdürler. Aynı zamanda bu çalışmalar her zaman için şov'dan uzaktır. Dolayısıyla ki GEO, STERN, NATIONAL GEOGRAPHIC gibi saygınlığı dünyaca kabul görmüş dergiler tarafından yayınlarda kullanılır.

Kaynakçalar

YENİ FOTOĞRAF DERGİSİ 2-4- 11-14-33-34-38-42. sayılar

GENİŞ AÇI DERGİSİ 1-2-3. sayılar

İFSAK DERGİSİ 1.sayı

MAGNUM (İnternet'deki sayfasından)

SİPA PRESS (İnternet'deki sayfasından)

BLACK STAR (İnternet'deki sayfasından)

SYGMA PHOTO (İnternet'deki sayfasından)

HÜRRİYET EK (7 Şubat 1999)